

РЕШЕНИЕ

№ 1477

гр. София, 28.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов

Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **12057** по описа за **2019** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Областна дирекция по безопасност на храните - С. град, чрез процесуалния представител адв. Б., срещу решение без номер и дата, постановено от Софийски районен съд, НО, 23 състав по нахд № 4185/2018 г.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление № 79 от 24.02.2017 г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните (ОДБХ) - С. град, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв., на основание чл. 48, ал. 2 от Закона за храните за нарушение на чл. 5, § 4в от Регламент 852/2004 г. вр. чл. 2 от Наредба № 1/2016 г. за хигиената на храните.

В касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е постановено при допуснати нарушения на процесуалните правила, в противоречие с материалния закон и е необосновано. Оспорен е изводът на районния съд за допуснати съществени нарушения в хода на административнонаказателното производство. Твърди се, че в НП е допусната техническа грешка при изписване на датата на установяване на нарушението, която се установява по несъмнен начин от приложените писмени доказателства и от изслушаните свидетелски показания. Изложени са подробни аргументи за законосъобразно ангажиране на административнонаказателната

отговорност на дружеството, с оглед извършено нарушение на посочените в НП разпоредби. Пред касационната инстанция касаторът се представлява от адв. Б., който моли съда да отмени решението на СРС и да потвърди НП по подробно изложени в хода на устните състезания доводи. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение по представен списък.

Ответната страна - [фирма], чрез адв. Л., изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Счита, че обжалваното решение е законосъобразно и моли съда да съобрази доводите, изложени в жалбата срещу НП, както и обстоятелството, че провереният обект не е функциониал в периода от последните записи в съответните книги до датата на проверката.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Районният съд е приел, че в АУАН и в НП липсва пълно и ясно описание на нарушението и на обстоятелствата, при които е извършено. Според мотивите на съда, в НП е посочено, че на 27.01.2016 г. била извършена проверка в обект – гостилница, стопанисвана от [фирма], при която било установено, че последните записи по програмите за добри хигиенни практики са от 28.12.2016 г., т.е. установяването на нарушението е извършено 11 месеца преди последния запис. Същевременно в АУАН като дата на извършване на проверката е посочена 27.01.2017 г., която не кореспондира с посочената в НП. Съдът е приел, че не се касае до техническа грешка и не може да намери приложение чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, който касае издаване на НП при наличие на допусната нередност в АУАН. Констатираното нарушение въззивният съд е квалифицирал като съществено, тъй като е довело до ограничаване правото на защита на нарушителя.

Не са налице посочените в касационната жалба отменителни основания.

На първо място, както правилно е установил въззивният съд, в НП е посочена дата на извършване на проверка от контролни органи на ОДБХ С. град - 27.01.2016 г., която не съответства както на посочената в АУАН - 27.01.2017 г., така и на датите, на които според изложеното в НП са отразени последните записи в съответните програми.

На второ място, както в АУАН, така и в НП липсва дата, на която е извършено твърдяното нарушение – датата, на която търговецът е следвало, но не е извършил вписване в съответните програми за добри хигиенни практики. Административнонаказващият орган се е ограничил до посочване на датите, на които е отразен последен запис, но не и на датите, на които дружеството е следвало, но не е направило записи.

Гореизложеното обосновава извод за допуснати в хода на административнонаказателното производство нарушения на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Така констатираните нарушения са съществени, защото водят до ограничаване правото на защита на наказаното лице и правят невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното НП. Дори и да се приеме, че при изписването на датата на проверката в НП е допусната техническа грешка и не е налице неяснота в тази насока, то непосочването на дата на

извършване на нарушението е съществен порок, който представлява самостоятелно основание за отмяна на НП. Установяването в хода на съдебното производство на съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение предпоставя индивидуализацията му съобразно всички изисквания на чл. 57 ЗАНН, което в настоящия случай не е направено. Отделно от това, непосочването на дата на извършване на нарушението пречатства определянето на началния момент, от който започват за текат сроковете по чл. 34 ЗАНН и абсолютната погасителна давност за административнонаказателното преследване.

Административнонаказателната отговорност на ответника е ангажирана за нарушение на чл. 5, § 4в от Регламент 852/2004 г. вр. чл. 2 от Наредба № 1/2016 г. за хигиената на храните. Според последната разпоредба производителите и търговците на храни, включително лицата, които осъществяват първично производство на храни и свързани с това производство дейности, са длъжни да спазват хигиенните изисквания към първичното производство на храни, обектите за производство и търговия с храни и условията за производство и търговия с храни, регламентирани в Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно хигиената на храните (ОВ, специално българско издание, 2007 г., глава 13, том 44). Посочената като нарушена норма на чл. 5, § 4, б. в от Регламент 852/2004 г., регламентира задължение за операторите на предприятия за храни да съхраняват всякакви други документи и записи за подходящ период от време.

В случая, словесното описание на нарушението „не се водят редовно записи по програмите за добри хигиенни практики“ не кореспондира с правната му квалификация – с регламентираното от посочените като нарушени норми и не е достатъчно за описание на нарушението от фактическа страна. Цитираните разпоредби не предвиждат конкретно задължение за операторите на предприятия за храни да извършват записи по програми за добри хигиенни практики, още по-малко регламентират срокове за осъществяване на тази дейност. Както в АУАН, така и в НП не се твърди осъществяване на деяние от търговеца, което би могло да се квалифицира като нарушение на чл. 5, § 4, б. в от Регламент 852/2004 г. Напротив, установено е, че дружеството е водило и съхранявало записи по програми за добри хигиенни практики, в т.ч. до 28.12.2016 г. Вмененото обаче с НП нарушение, според фактическото му описание, не осъществява състав на нарушение по посочената норма. Що се отнася до § 1, т. 14 от Закона за храните, на който се позовава пълномощникът на касатора, следва да се посочи, че тази разпоредба не е посочена в НП и в АУАН като нарушена, а е недопустимо правната квалификация на нарушението да се въвежда и установява във фазата на съдебното обжалване на НП и пред касационната инстанция. Също така, посочената норма регламентира дефиницията на понятието „добра практика“ и също не кореспондира със словесното описание на процесното нарушение.

По гореизложените съображения настоящият състав на АССГ приема, че описаното в АУАН и в НП деяние на осъществява състав на нарушение по чл. 5, § 4, б. в от Регламент 852/2004 г., което обуславя незаконосъобразност на процесното НП и поради нарушение на материалния закон.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна

проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 63, ал. 3 ЗАНН (нова – ДВ, бр. 94 от 2019 г.) съдът дължи произнасяне по искането на страните за присъждане на разноските по делото.

Съгласно представен по нахд № 4185/2018 г. по описа на СРС договор за правна защита и съдействие от 01.02.2019 г. договореното между страните възнаграждение е в размер на 200 лв., но не е отразен начинът на плащане на посочената сума, в т.ч. липсва отбелязване, че възнаграждението е платено в брой. По настоящото дело е представен договор за правна защита и съдействие от 30.01.2020 г., съгласно който договореното адвокатско възнаграждение е в размер на 300 лв., но отново не е отразен начинът на плащане на сумата. Следователно липсват доказателства за плащане на договореното и за двете инстанции адвокатско възнаграждение, поради което искането за присъждането му следва да се остави без уважение като неоснователно. В този смисъл е и постановеното в т. 1 от Тълкувателно решение № 6/2012 г. на Общото събрание на съдиите от Гражданска и Търговска колегия на ВКС.

С оглед изхода на делото искането на касатора за присъждане на разноски е неоснователно.

Воден от горното, Административен съд София- град, XVI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение без номер и дата, постановено от Софийски районен съд, НО, 23 състав по нахд № 4185/2018 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.